

[Bilgrav-Nielsen.]

været på besøg i forsvarsudvalget, har gjort et overordentlig sympatisk indtryk, tror jeg, på samtlige medlemmer. Jeg tror, at nægterne, dersom vi ikke retter forholdet op nu, ved fortsat aktion på dette parlamentariske grundlag fremover vil have en god chance for at samle yderligere sympati og dermed for at få forholdene forbedret. Vi vil i hvert fald gerne støtte, at det udvikler sig i den retning.

Litten Hansen (VS):

Jeg ved godt, at der står i reglerne, det skal være overskudsarbejde, eller hvad det var ministeren kaldte det, nægterne udfører. Jeg ved til gengæld også, at de udfører noget meget, meget vigtigt arbejde, som det er yderst beklageligt ikke bliver udført, hvis de ikke er der. Det gælder både dem, der er udstationeret på kulturstederne: museerne, teatrene, alle mulige steder, og det gælder dem, der er udstationeret på børneinstitutionerne. Vi ved, at Kirkens Korshær er helt fortvivlet og ikke ved hvad de skal stille op, når de ikke har militærnægterne.

Så er der det med, at det ikke tjener en parlamentariker til ære at opfordre til aktion. Hr. Bilgrav-Nielsen har lige nævnt, at det er en parlamentarisk aktion, som er fuldt lovlig. Der skulle ikke være noget som helst til hinder for, at en hvilken som helst parlamentariker i dette ting støtter deres aktion, fordi det er et overgreb på deres rettigheder. De har haft en lovfæstet ligeret med de militære værnepligtige, som man nu tager fra dem, og så kan man ikke fortænke dem i at gå i aktion.

Men så spiller man som altid politisk på, at en sådan aktion nok ikke varer så forfærdelig længe. De kan ikke holde ud, det tager jo på kræfterne. Ja, selvfølgelig lider man afsavn, når man går i aktion. Så siger man: skidt være med, at det kommer til at koste de 20 mill. kr., for i det lange løb kommer det ikke til at koste noget, for de kan jo ikke holde deres aktion. Nægterne har oven i købet det handicap, at de bliver udskiftet hver måned. Selvfølgelig er der da store udsigter til, at deres aktion ikke lykkes, netop fordi det er sådan en flydende masse, som kommer ind og ud af systemet, men jeg håber for dem, at det lykkes, og jeg håber,

at folketinget bliver nødt til at stå til ansvar for det, man har lavet her.

Wilhelm (VS):

Der er en enkelt af ministerens bemærkninger, jeg gerne vil knytte en kommentar til. Ministeren sagde, at den i Danmark gældende ordning er den lempeligste over for militærnægtere noget sted i den vestlige verden. Lad os nu tage det først.

Det er jo, som man tager det. Der er steder i den vestlige verden, hvor betingelserne for at blive anerkendt som militærnægter nok er skrappe, end de er i Danmark, men hvor man til gengæld, når man er anerkendt, er fritaget. Så kan man jo diskutere, hvad der er lempeligst.

Men det, der især får mig til at gå herop, var, at ministeren så fortsatte: for slet ikke at tale om østlandene, der som bekendt ikke har nogen ordninger. Hvad er det andet end den sædvanlige socialdemokratiske selvgodhed og uvidenhed? Nu ligger det tilfældigvis sådan, at jeg har undersøgt, hvordan det forholdt sig i hele striben af østlande, hvad angår militærnægterordninger. Det er ganske vist nogle få år siden, men jeg har ingen grund til at tro, at det har ændret sig. Det er simpelt hen urigtigt, hvad ministeren her siger. Det er grebet ud af luften og bygger på ministerens fordomme. Han har ikke sat sig ind i det, men han siger: som bekendt så har de ikke sådanne ordninger i østlandene. Der er nemlig nogle østlande, der har det, og andre, der ikke har det. Der er nogle østlande, der har lempeligere ordninger, end vi har i Danmark, og andre, der har skrappe ordninger. Når ministeren kommer med sådanne kategoriske udtalelser og bruger det som et argument i en debat, vil jeg bede ham komme herop og med navns nævnelser sige, hvad det er for østlande, der ikke har militærnægterordninger.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Ganske kort: jeg venter meget af de oplysninger fra hr. Wilhelm. Når jeg får dem engang, må jeg sige, at militærnægterordningen er en frivillig ordning. Hvad angår udstationeringsordningen, det er til fru Litten Hansen, er det jo også en frivillig ordning. Det er ikke indenrigsministeriet eller andre, der ønsker, at de skal gå i udstatione-